

af „Forflag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1873 til 31ste Marts 1874.“

Det Uffnit, der fattedes under Forhandling, omfattede Lovforslagets § 23 (se Tillæg A Sp. 119—28) og af § 25 Posterne 19—22 (se Tillæg A Sp. 141—44) med de dertil hørende Ændringsforslag (se Tillæg B Nr. 76—85, Sp. 379—82, og Nr. 105—7, Sp. 383—86 jfr. samme Nr. 158—88, Sp. 279—316, og Nr. 211—13, Sp. 327—28).

Formanden: Det vil være ønskeligt, at Behandlingen af dette Uffnit tilendebringes idag.

Ordføreren (Berg): Jeg tror, det vilde være heldigt for begge Parter, saavel for den høitagtede Marineminister som for Rigsdagen, hvis det kunde lykkes den høitagtede Minister at ledsage sit Budget med noget fylbigere Oplysninger. Det skal indrømmes, at man i denne Henseende er gaaet fremad i de senere Aar, at Budgettet ganske vist foreligger ikke ubetydeligt bedre forklaret i sine Enkeltheder gennem Anmærkningerne nu end for nogle Aar tilbage. Der staar imidlertid en Del tilbage at ønske, og da det giver Anledning til Forespørgsler, Bemaerkelser og en noget vidtløftigere Fremgangsmaade ved Behandlingen, end ønskeligt var, tror jeg, at den høitagtede Minister vil erkende Ønskeligheden af og have sin Opmærksomhed henvendt paa, om der i denne Henseende kan gøres endnu yderligere Fremskridt. Udvalget nævner ingen Tvivl om, at Saadant kan lade sig gjøre. Jeg skal forbigaa adskillige Bemaerkninger i Betænkningen, der have Hensyn til det, jeg her kortelig har omtalt, netop fordi jeg har gjort denne almindelige Bemaerkning. — Angaaende Ændringsforslagene skal jeg bemærke, at under Nr. 76 forlanger Ministeren et Beløb af 1,158 Rd. 64 $\frac{1}{2}$ til Understøttelse af 7 Personer i Anledning af Nedlæggelsen af Sjøetatens Dreng- og Pigestoler. Udvalget skjønner ikke rettere, end at hvad der her er bragt i Forflag, er overensstemmende med de Regler, som man tidligere har fulgt, og man gaar derfor ind paa Forflaget, men med den Bemaerkning, at Understøttelsen bortfalder, naar Nogen af de Paagældende faar en anden Lønnet Stilling, der svarer til den, de nu fra-træde. Jeg antager, at Ministeren er enig i denne Betingelse, og der er forsaavidt Enighed tilstede om dette Forflag. Jeg skal, inden jeg gaar til det næste Forflag, bemærke, at i Betænkningen Nr. 158 og 160 ligesom maaske flere Steder omtales Spørgsmaal om Lønningstillæg. Det er tidligere i Betænkningen forekommet, at man har foreslaaet at lade dette Spørgsmaal udgaa til 3die Behandling. Det kommer af, at disse Ændringsforslag ere under Behandlingen af Finantsloven stadig vedblevne at indkomme til Finantsudvalget, saa at man, selv om man syntes, at et og andet Forflag kunde være billigt i og for sig, ikke har

været i Stand til at danne sig et Overblik over det hele Lønningsspørgsmaal, saaledes som ønskeligt var, inden man tog Beslutning, og man har derfor vedtaget som Regel at opsætte at gjøre Indstilling om disse Sager til 3die Behandling. Jeg haaber, at man til den Tid har nogle Oplysninger fra Ministeriet, hvorefter man tror at kunne bestemme disse Tilfælde paa en mere ligelig Maade, end hvis man tog dem enkeltvis. — Der findes under Nr. 162 en Meddelelse fra Ministeren og en Udtalelse fra Udvalgets Side om Anskaffelsen af Maskiner til „St. Thomas“ og „Ddin“. Det vil ses, at Kontrakten for Levering af den første Maskine er overskreden paa det Nærmeste et Aar, uden at man har fundet Foranledning til at gjøre Noget med Hensyn til Sværfættelsen af den Bestemmelse i Kontrakten, der gaar ud paa, at vedkommende Fabrikant skulde være underkastet en Mult af 200 Rd. for hver Dag, Overskridelsen fandt Sted, saa at Multen vilde være løbet op til 71,600 Rd., hvis Bestemmelsen skulde have været effektueret. Det er forekommet Udvalget, at man i den Henseende har været for lempelig. Man hævder, at der kan være visse gyldige Grunde for nogen Forsinkelse, og at man saaledes af Billighedshensyn kunde ville give noget efter. Men en saa væsentlig Overskridelse af Tiden for en Kontrakts Opfyldelse som den, der har fundet Sted, forekommer mig at være farlig i sit Princip, forsaavidt man næsten ikke kan komme til at være streng imod en Anden, naar man er saa lempelig imod En, saa at det kan blive almindeligt, naar man ser hen til dette og lignende Tilfælde, hvor Staten lader Kontrakter overskride, at man siger, at vi indgaa nok Kontrakter, men Meningen er, at det gjør Intet videre, om de holdes eller ei. Her er et Spørgsmaal af meget alvorlig Betskaffenhed; dette Skibs Bygning synes aabenbart at være bleven forhalet paa Grund af denne Forsinkelse ved Maskinen. Der fremtræder ogsaa en anden Ulempe i Aar, idet man maa bygge videre og videre, men har brugt de Penge til Bygning og Indkjøb af Materiale, som man tidligere tildels skulde bruge til Maskinen det paafølgende Aar, saa at, naar man nu skal betale Maskinen, har man Intet at bygge for. Bevillingen er paa Grund af disse Kontraktbrud ikke bleven fordelt paa en saadan Maade, som man forudsatte, og derfor hele Skibsbygningsværket hæmmet; og det vil dog sige Noget, skulde man mene, at et Krigsskib saaledes forsinkes i at blive færdigt. Det er dog ikke blot til Lyst, at Skibsværket arbejder, men ogsaa for at gjøre Skibene færdige inden den befalede Tid for at kunne bruges i paakommende Tilfælde. Man ser imidlertid, at man ogsaa med Hensyn til „Ddin“ har overskredet Kontrakten, idet der skulde være leveret visse Dele til Maskinen inden forrige Aars Udgang, men disse ere ikke leverede, saa at „Ddin“ maatte løbe af Stabelen, uden at de bleve leverede, og